

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317010714
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1317010714.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovaného L. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 11.07.2017 sp. zn. 6T/134/2017, na verejnom zasadnutí konanom 25. júna 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného L. B., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 11.07.2017 sp. zn. 6T/2/2017 bol obžalovaný L. B. uznaný za vinného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že v čase okolo 14.42 hod. dňa 25.08.2016 v Bratislave na križovatke G. mýto viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. O. G. EČV: X po O. ulici v strednom jazdnom pruhu smerom na G. cestu, kde v križovatke G. mýto nerešpektoval dopravné značenie a prešiel na červený signál „STOJ“, čím došlo k zrážke s nákladným motorovým vozidlom zn. J. J. EČV: Z ktoré viedol vodič V. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXXX/XX, Z., z G. cesty v pravom odbočovacom jazdnom pruhu smerom na ulicu N., pričom poškodený V. K. pri dopravnej nehode utrpel zranenia a to trieštivú zlomeninu tela hrudnej kosti a pomliaždenie oblasti hrudnej a driekovej chrbtice ťažšieho stupňa s celkovou dobou liečenia kratšou ako cca 42 dní a spolujazdec na prednom sedadle vo vozidle zn. J. J. poškodený L. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, X. Y., utrpel pri dopravnej nehode zranenia a to pomliaždenie tváre so zlomeninou nosových kostí, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie oblasti hrudnej kosti a nalomenie bázy prostredného článku prstenníka vľavo a nalomenie bázy posledného článku prstenníka s tržnými rankami s celkovou dobou liečenia kratšou ako cca 35 dní, čím obvinený svojim konaním porušil povinnosť uloženú v ust. § 3 ods. 2 písm. b/ a § 137 ods. 2 písm. f/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 158 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 16 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodeným subjektom: M. poisťovňa, pobočka Z. so sídlom E. 31, 829 02 Bratislava, škodu vo výške 2962,70 eur, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, škodu vo výške 3394,30 eur, TRIGON PLUS, s.r.o., so sídlom Goralská 40/2281, Bratislava, škodu vo výške 1519,64 eur, L. K. škodu vo výške 1943,- eur a V. K. škodu vo výške 1148,- eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný, smerujúce výlučne do výroku o treste.

V písomných dôvodoch podaného odvolania obžalovaný prostredníctvom zvoleného obhajcu uviedol, že neakceptuje výrok o uložení trestu zákazu činnosti vo výmere 16 mesiacov. Tento trest považuje vzhľadom na okolnosti prípadu za neprimeraný a jeho výmeru príliš prísnu a to najmä z dôvodu, že doposiaľ nebol súdne trestaný, je živnostník, pre ktoré je nevyhnutné, aby seba, náradie a materiál prepravoval prostredníctvom motorového vozidla a takýto zákaz činnosti mu na dlhší čas znemožní výkon jeho živnosti a spôsobí mu také finančné problémy, že nebude pre neho možné nahradiť škodu, ktorú mu okresný súd zaviazal poškodeným nahradiť. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd zrušil výrok o treste zákazu činnosti a sám rozhodol tak, že mu tento trest neuloží, prípadne mu trest zákazu činnosti skráti.

Na prejednanie odvolania obžalovaného, krajský súd nariadil vo veci verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnil obžalovaný L. B., jeho obhajca, prokurátorka krajskej prokuratúry a poškodení L. K. a V. K..

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov podaného odvolania a navrhuje, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti a tento trest už opomenul uložiť. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd podľa vlastného uváženia trest zákazu činnosti zmiernil.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko výrok o treste napadnutého rozsudku považuje za správny a zákonný.

Poškodení L. K. a V. Hargaš nevyužili právo predniesť svoje konečné návrhy.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava ústneho prednesu svojho obhajcu.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť výroku o treste napadnutého rozsudku.

Povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným vyššie uvedeným ustanovením, bolo preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady by bolo to, že by odvolací súd musel prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu zo strany obžalovaného iba voči výroku o treste napadnutého rozsudku, a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmal výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku, či výrok o náhrade škody.

Na podklade odvolania obžalovaného L. a B. a, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd v rámci revízneho princípu zistil, že obžalovanému bol prvostupňovým súdom uložený nielen zákonný, ale i primeraný trest, či už do druhu, ako aj do jeho výmery.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukládanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadří morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav vecí a musia z neho vyplývať.

Po preskúmaní obsahu spisu a po vyhodnotení dôkazov vzťahujúcich sa k výroku o treste, odvolací súd dospel k názoru, že uložený trest ako celok, či už trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 16 mesiacov, je dostatočným trestom a odráža primeranosť trestu predovšetkým s ohľadom na spôsob spáchania činu (obžalovaný nerešpektoval dopravné značenie a prešiel na červený signál STOJ) a jeho následok (obžalovaný ublížil na zdraví dvom osobám) a rovnako zohľadňuje osobu obžalovaného ako páchatel'a súdeného trestného činu (ide o páchatel'a, ktorý bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, hľadá sa však na neho, ako na osobu netrestanú, bol aj opakovane postihnutý za priestupky na úseku cestnej dopravy). Treba si uvedomiť, že pojem „výrok o treste“ v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1, ods. 3 Tr. por. treba rozumieť súhrn všetkých čiastkových výrokov týkajúcich sa určitého trestu alebo aj viac trestov popri sebe. Z tohto pohľadu nemožno izolovane hodnotiť primeranosť alebo neprimeranosť iba jedného trestu z viacerých trestov uložených popri sebe, ale toto hodnotenie sa musí vzťahovať na celý uložený trest. Okresný súd postupoval v súlade s doposiaľ ustálenou súdnou praxou, keď obžalovanému popri treste odňatia slobody, ktorého výkon podmiennečne odložil na skúšobnú dobu, uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, aby takýto trest ako celok vyznel pre obžalovaného citelne a viedol ho k tomu, aby sa obdobného konania na úseku cestnej dopravy v budúcnosti vyvaroval.

Na strane druhej prvostupňový súd pochybil keď vzhliadol u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že viedol pred spáchaním trestnej činnosti riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zák.). Okresný súd zrejme prehliadol, že pod pojmom „vedenie riadneho života“ sa rozumie nielen to, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu nebol súdne trestaný, ale aj to, že sa obžalovaný nedopúšťal priestupkov. Z evidenčnej karty vodiča sa dá zistiť, že obžalovaný sa opakovane dopúšťal priestupkov na úseku cestnej dopravy (ide o štyri záznamy o uložení blokových pokút), dokonca je tu jeden záznam pre priestupok spáchaný dňa 18.04.2008, kde došlo aj k dopravnej nehode, za čo mu bola uložená peňažná sankcia vo výške 2.000,- Sk (66,39 eur). Z uvedeného možno vyvodiť, že obžalovaný je do určitej miery nedisciplinovaný vodičom, ktorý bol v minulosti opakovane priestupkovo postihnutý a preto nemožno konštatovať, že v minulosti viedol riadny život. Z tohto pohľadu ustálenie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. neprichádzalo vôbec do úvahy. Nakoľko však odvolanie podal iba obžalovaný a rešpektujúc zásadu zákazu „reformatio in peius“ (§ 322 ods. 3 Tr. por.), neprichádzala do úvahy akákoľvek zmena rozsudku súdu I. stupňa v neprospech obžalovaného, pre nedostatok odvolania prokurátora.

V súlade s ustanovením § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému trest odňatia slobody podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 roky, lebo účel trestu možno dosiahnuť aj bez výkonu trestu odňatia slobody, vzhľadom na osobu obžalovaného a prostredie v ktorom žije, aj s prihliadnutím na okolnosti tohto konkrétneho prípadu. Obžalovaný zároveň bude povinný v skúšobnej dobe viesť riadny život, predovšetkým by sa nemal dopustiť trestných činov alebo priestupkov, lebo v opačnom prípade môže súd a to už v priebehu skúšobnej doby rozhodnúť, že sa neosvedčil a nariadiť výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol nateraz podmiennečne odložený.

Pri preskúmaní výroku o treste zákazu činnosti napadnutého rozsudku, krajský súd nezistil žiadny relevantný dôvod na zmiernenie výmery tohto druhu trestu. Okresný súd v tejto posudzovanej veci vychádzal tak z okolností prípadu významných pri posúdení závažnosti spáchaného prečinu, ako aj z kritérií pri ukladaní trestu, ktoré sú definované v ustanovení § 34 Tr. zák., prihliadol aj na osobné a pracovné pomery obžalovaného. Odvolací súd preto vyslovuje, že stanovená výmera tohto druhu trestu je preto skôr mierna ako prísna.

Zistené skutočnosti viedli odvolací súd k záveru, že v danom prípade účel trestu, ktorý je v podstate zakotvený v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák., možno dôvodne očakávať od dvoch uvedených druhov trestov uložených popri sebe, tak od trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, ako aj od trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 16 mesiacov.

Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych úvah a záverov, odvolací súd o odvolaní obžalovaného L.a B.a rozhodol spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.